

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Aabenbart Skriftemaal

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 14", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 14*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2010 , s. 7245. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-aas-txt-shoot-idde002ef4-4c31-4e06-9790-ffdb3babea3e.pdf> (tilgået 24. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 14

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden. [Læs CC0-erklæringen](#)

Hvad her er blevet yttret, er nærmest fremsat for min egen Skyld, da det Udviklede afgiver den Text, over hvilken jeg agter at tale til mig selv. I de sidste 4 Maaneder har jeg mange Gange nydt den ufortjente Ære, at blive anseet og udlagt som Forfatter af en Mængde indholdsrige, belærende, vittige Artikler i forskellige Blade, af en Deel Flyveskrifter, der dog kun efter det Udvortes vare Flyveskrifter, da deres svære, tunge, gediegne Indhold nødvendigvis maa sikkre dem en meget mere end ephemere Betydning. En Tidlang søgte jeg at skjule for mig selv, hvor megen indirecte Bebreidelse der laa heri, men jo oftere det gjentog sig, desto vanskeligere blev dette for mig. Tilsidst blev den anklagende Stemme i mit Bryst saa høirøstet, at jeg forgjæves søgte at undflye dens Straffedom. Der er nu igjen forløbet 4 Maaneder, saaledes lød dens Ord, hvad har Du i den Tid udrettet? Hvis Du nu havde været Forfatter af det Meget, som gode Mennesker have tillagt Dig, eller om dette end var et overdrevent Ønske, saa meget mere som det stundom var aldeles modsatte Ting, Du blev erklæret for Forfatter af, naar Du dog havde skrevet Noget deraf, hvilken skjøn Virksomhed vilde Du da have at skue tilbage over, Du vilde da ei blot have gavnet ved din Virksomhed, men dit Exempel vilde, som Præsten pleier at sige, virket opmuntrende for Andre. Dit Liv vilde da ei være blevet overgivet til fortient Glemsel, thi din Virksomhed vilde have gjort det uforglemmeligt, og ei blot dette, men det vilde maaskee være blevet beskrevet, opstillet som Mønster, maaskee i »Folkebladet« eller i »Naturen, Mennesket og Borgeren;« det vilde være blevet sagt om Dig: Saa ung, og dog saa virksom; man vilde have peget paa Dig, og sagt: See, der gaaer han i sin utrættede Virksomhed. Skulde jeg blive gammel, skulde Aarene udslette Meget af min Erindring, dette Indtryk vil ingen Tid formaae at udviske. Jeg skammede mig for mig selv, skammede mig for de gode Mennesker, der havde næret og udbredt saa fordelagtige Forestillinger om mig: Min ydmygede Siæl samlede sig til en kraftig Beslutning. Du maa tilstaae offentlig din Svaghed, din Uvirksomhed; kun paa den Maade kan Du nære Haab om Forbedring. Her staaer jeg da i dette betydningsfulde Øieblik ligeoverfor det læsende Publicum: jeg tilstaaer min Skrøbelighed, jeg har Intet skrevet, ikke en Linie; jeg tilstaaer min Svaghed, jeg har ingen Deel i det Altsammen, eller i Noget af det - ingen Deel, end ei den fjerneste; vær stærk min Siæl, jeg tilstaaer det, Adskilligt deraf har jeg ei læst. Man dømme mig strængt, som jeg det har fortjent; man opgive de store Forestillinger om mig, som man hidtil har næret, det er min retfærdige Straf; man taale ei, at jeg ansees for Forfatter af en eneste Linie, man lade mig staae i min hele Nøgenhed, til Advarsel for unge Mennesker; jeg føler Mod til at finde mig deri. Men som jeg nu har baaret min Straf, saa vil jeg ogsaa bede min Samtid, paa Grund af det moralske Mod, jeg har lagt for Dagen, ei aldeles at opgive Haabet om mig. Maaskee vil det engang lykkes mig nogenlunde at svare til de Forventninger, man engang har næret om mig. Jeg tvivler ei paa, at min Samtid vil være godmodig nok hertil; det er saa langt fra at jeg tvivler, at jeg snarere frygter dens Godmodighed, at den atter vil udlægge mig som Forfatter, atter tillægge mig en kraftig Virken og Medvirken i Tidens Tieneste. Dette kan jeg imidlertid ei tillade, for min egen moralske Forbedrings Skyld kan jeg ikke taale det, og jeg beder derfor de gode Mennesker, som interessere sig for mig, aldrig at ansee mig for Forfatter af Noget, hvorpaa mit Navn ei staaer.